

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1446/2021
02.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Бојана Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 64/21 од 22.07.2021. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.149/21 од 03.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 02. фебруара 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Тадића као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Мионици К 64/21 од 22.07.2021. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.149/21 од 03.11.2021. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у првостепеној пресуди,

- на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

У периоду од неутврђеног дана током 2019. године до 03.12.2019. године у селу ..., способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, супротно члану 18. став 2. и члану 25а став 1. Привилника о минималним техничким услова за обављање промета робе и вршење услуга у промету робе („Сл. гласник РС“, број 62/11), складиштио добра за која не поседује прописану документацију и то нафту, укупне запремине од 1.700 литара, упаковане у два пластична резервоара – бидона и два бурета у помоћном објекту – надстрешници и подрумским просторијама у његовом породичном домаћинству, у селу ...,

- чиме би извршио кривично дело недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Трошкови кривичног поступка сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К 64/21 од 22.07.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истовремено, на основу одредаба чланова 44, 45. и 51. КЗ окривљени је осуђен на новчану казну као споредну, у износу од 50.000,00 динара и одређено је да је ову казну дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те да уколико у овом року не плати новчану казну, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то 1.700 литара нафтног деривата евродизела и импровизована електрична пумпа за точење нафтног деривата, са припадајућим пиштољем за точење и акумулатором за напајање електричном енергијом.

Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.149/21 од 03.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Тадића, а пресуда Основног суда у Мионици К 64/21 од 22.07.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Бојан Тадић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног АА основано указује да је нижестепеним пресудама на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, тиме што је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, иако у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде, нема законских обележја тог, нити било ког другог кривичног дела.

Наиме, кривично дело недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији чини лице које складишти, односно смешта добра или дозволи складиштење, односно смештање добара за која не поседује прописану документацију о пореклу.

Окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији јер је према изреци првостепене пресуде, у периоду од неутврђеног дана током 2019. године, до 03.12.2019. године, поступајући супротно члану 18. став 2. и члану 25а став 1. Правилника о минималним техничким условима за обављање промета робе и вршења услуга у промету робе („Сл. гласник РС“, број 62/11) складиштио добра за која не поседује прописану документацију, и то нафту укупне запремине 1.700 литара, у помоћном објекту и подрумским просторијама у породичном домаћинству.

Дакле, окривљени је оглашен кривим због тога што је „складиштио добра за која не поседује прописану документацију“, а не због тога што је складиштио добра за која не поседује прописану документацију о пореклу, што представља радњу извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, због ког је оглашен кривим.

Стога, по оцени овога суда, из чињеничног описа радње извршења окривљеног АА, датом у изреци првостепене пресуде, не произилазе битни елементи предметног кривичног дела.

Поред тога, у изреци првостепене пресуде наведено је да је окривљени у току 2019. године поступао супротно одредбама члана 18. став 2. и члана 25а став 1. Правилника о минималним техничким условима за обављање промета робе и вршења услуга у промету робе и поред тога што је наведени правилник престао да важи 2011. године, доношењем Правилника о минималним техничким условима за обављање трговином нафтом и дериватима нафте („Сл. гласник РС“, број 62/11), којим је у члану 9. прописано да даном почетка примене одредба тог Правилника престају да важе одредбе Правилника о минималним техничким условима за обављање промета робе и вршења услуга у промету робе („Службени гласник РС“, бр. 47/96, 22/97, 6/99, 99/05, 100/07 и 98/09), у делу који се односи на бензинске станице, складиште за нафту и деривате нафте, те је дакле окривљени оглашен кривим због кршења прописа који у време предузимања инкриминисаних радњи није ни постојао.

У таквој ситуацији, првостепени суд је, према правилној примени кривичног закона, морао донети ослобађајућу пресуду, па како то није учинио, већ је окривљеног

огласио кривим због извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, иако се у радњама окривљеног не стичу битни елементи нужни за постојање предметног кривичног дела, то је првостепеном пресудом на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Како ни другостепени суд ову повреду, која је истакнута у жалби изјављеној против првостепене пресуде није отклонио, већ је првостепену пресуду потврдио, то је и другостепеном пресудом учињена иста повреда кривичног закона на штету окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, те преиначио првостепену и другостепену пресуду и на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљеног ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, те одлучио да трошкови кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) и члана 265. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић